

вы заповѣдватъ за да сѧ въз чтеніето упражнявате, штъ което вы слѣдалечавате съ ваши те дѣтински игры, това неправатъ учителите съ намѣреніе за да вы шскорблватъ; затова, вы не требва, никакъ да сѧ сѣрдите.

Това, чада мои! быка за да вы предготоватъ, да можити нѣкой день съ честь и похвалѧ предъ свѣтатъ да сѧ гавите. Тѣи нѣкогаждъ вы принуждаватъ да научите такива наѣки, които сѧ нѣжднш за васъ да ги знаите; зацо то вы ѿ колѧтъ си не щете да ги научите. Наказватъ вы за вашето непрелѣжаніе, и за вашите много дрѣги погрѣшки, и за вашѧ тѧ леность, праватъ го пакъ, не защото сѧ благодарни да вы наказватъ: но . . . за да вы побѣдатъ на прилѣжаніето, трудолюбіето, и совершенството.

Акъ учителите похѣлните ваши страсты ласкательствѣваха, и акъ вы шставаха да растете съ погрѣшките на вашето рожденіе, щете да бѣдите челоѣцы страшни, бѣдственни, диви, и злополѣчни, въз което состоаніе секи щеше да вы тласка тѣкъ и тамъ, и да вы тика да не стоите близо при него.

Прочее любезни мои чада! пазитеса колко можите да не бѣбрите противъ жестока тѧ строгость на вашите учители: но да имъ показвате благодарно чѣвство за доброто, което вы праватъ безъ да щете. Когато порастете, щете да бѣдите весма благополѣчни, катъ разѣмѣете тѣхны те наѣки. Прочее скривайте въз сѣрдцатаси благо-